

עפ"ת 27318/04/22 - זרצקי ירוסלב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 27318-04-22 זרצקי ירוסלב נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 90212206875

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובסקי
מעורער זרצקי ירוסלב
נגד
משיבת מדינת ישראל
המערער - באמצעות עו"ד מאיר סויסה
המשיבה - באמצעות עו"ד גבי פאר

פסק דין

בפני ערעור נגד פסק דין של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה בתהע 20-04-2012-7912 בו הורשע המעורער ביום 15.11.2021 בעבירה של נהייה ב מהירות העולה על המותר לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א- 1961, בכך שנרג ברכב פרטי מסוג סקודה (בצבע לבן) ביום 20.3.2020 בשעה 12:49, בכביש 4 לכיוון דרום, ב מהירות של 169 קמ"ש העולה על המהירות המרבית המותרת בכביש של 110 קמ"ש.

בגזר הדין שניתן ביום 6.3.2022 הוטלו על המעורער 8 חודשים פסילת רישיון נהיגה בפועל והופעל במצטבר, עונש פסילה מותנה בן חודשים ימים שהוטל עליו בבית המשפט לתעבורה באשדוד בתיק 6294-04-18 - סה"כ 10 חודשים פסילה בפועל; בנוסף, הוטל על המעורער עונש פסילת רישיון נהיגה בן 5 חודשים מותנה למשך 3 שנים, וקנס בסך של 2500 ל"ח או 30 ימי מאסר תמורה.

הערעור מכoon נגד הרשעה וכנגד חומרת העונש.

העברית שיוcosa למעורער מתבססת על מדיתת מל"ז מסוג אולטרלייט שבוצעה בידי עדן כהן, שוטר בס"ר תנועה אופנויות, שהעדיד מטעמה של המאשימה בדבר נסיבות ביצוע המדידה; על פי הדוח שערך (ת/1), מدد השוטר את מהירות רכבו של המעורער המתקרב לעברו, מרחק של 132.7 מ' בעת שנסע בנתייב השלישי הימני, בין 3 נתבים בכביש; בת/1 צוין כי השוטר כיוון את הממל"ז למרוץ הרכב "בקו ראייה נקי ותקין ללא גורמי הפרעה או הסתרה" בתנאי ראות טובים של אור יום, ונשמע צליל מדידה כפול. בעקבות מצא המהירות - 174 קמ"ש 169 לאחר הפחתה), נסע השוטר בעקבות רכבו של המעורער, ולאחר 2 ק"מ, עיכבו בשולי הדרכ שם הוציאו למעורער נתוני המדידה. השוטר ציין בדוח כי שמר על קשר עין עם רכבו של המעורער מהזיהוי הראשוני של הרכב ועד עצירתו, והבחן כי הרכב עבר לנתייב שני, לפני שהוא לו לעצור בצד הדרך. מת/1 עלה בנוסף, כי בוצעה בדיקת תקיןות של הממל"ז

עמוד 1

בתחילת המשמרות ובסיוםה.

בעודתו הציג השוטר, שבינתיים פרש מהמשטרה לאחר 12 שנים שירות, תעוזת הסמכה להפעלת מל"ז אולטרלייט, ציין כי הוא בעל ותיק רב בהגשת דוחות ובהדרכת שוטרים, וכי הדוח לא היה מוגש אם היה לו ספק קל בדבר זהה רכבו של המערער כרכב המטרה, בעת ביצוע המדידה.

המעערר העיד בבית משפט קמא כי נהג ברכבו, במהירות שלא עלתה על 120 קמ"ש, בנתיב הימני, וביצע עקיפה של רכב בנתיב השמאלי, כאשר לפניו נסע אופנוו, שאף עצר לידיו על השולים, לאחר "נסעה של דקה בערך", כאשר עוכב על ידי השוטר. המערער ציין כי הפנה את תשומת לב השוטר בעת הגשת הדוח, לאפשרות כי ככל הנראה מدد את מהירות האופנוו ולא את מהירות הנסעה ברכבו.

בית המשפט קמא קבע בהכרעת דין כי "**שוכנע מעל לכל ספק סביר**" בדבר מיומנותו של השוטר בהפעלת המכשיר, וכי "הציגו בפני ראיות בדבר היותו בעת אכיפת העבירה מפעיל מוסמך, אשר שירת בסירות תנוצה אופנווים והוסמך להפעיל מל"ז בשנת 2018". נקבע כי העד "ביצע את כל הבדיקות שנקבעו בפסיכה (בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה, בדיקת תיאום ובדיקה כיול) וזאת באופן מדויק, הן בתחלת משמרתו והן בסופה". בפני בית משפט קמא הציג בנוסף תע"צ, ת/3, בעניין ביצוע בדיקות כיול ובקורת תקופתית למכשיר המדידה שנערך ביום 20.11.2019, ובית המשפט הביע "תמייה", נוכח טענת ב"כ של המערער באותו יום,עו"ד **אמנון גולן**, בסיקומים שהגישה ההגנה, לפיה לא הובאה כל ראייה על בדיקת כיול שנערכה.

בית המשפט קמא דחה את טענת המערער כי נסע במהירות שלא עלתה על 120 קמ"ש, וכי השוטר טעה בזיהוי רכבו, ונקבע כי "**לא הציג כל טענת הגנה ממשית**". טענת המערער כי הכביש היה עמוס בכל רכב נסתרה בעדות השוטר, ואף בסתורון לא נמצא תמייה לטענת המערער כי השוטר מدد מהירות נסעה של אופנוו אותו עקף המערער. בית המשפט לא ראה מקום ליתן אמון בהערכת המערער, נוכח תשובות לא אחידות שמסר בעניין נתיבי הנסעה, עמוס התנועה בכביש, והימצאות האופנוו.

בהודעת הערעור שהוגשה על ידי ב"כ דחיהם של המערער, עו"ד **מאיר סoiseh**, נטען, כי קביעת בית משפט קמא כי השוטר היה מפעיל מל"ז מוסמך ופועל באופן מיוני לא הייתה מבוססת שכן השוטר לא הציג תעוזת הסמכה להפעלת מל"ז, והאישור שהציג בפני בית המשפט עניינו ב"השתלמות מל"ז אולטרא ליט", והאישור לא התקבל כראיה; עוד נטען כי לא הוכחה תקינותו של הממל"ז שכן "**לא הוכח שהמכשור עבר בדיקת כיול תקופתי....**", וכי מפרוטוקול הדיון המצו依 בידי ב"כ המערער, לא עולה כי התע"צ, ת/3 הוגשה כראיה בבית משפט קמא. בעניין זה הציג עו"ד סoiseה בפני עמוד אחד מהפרוטוקול המצוי בידו - ע' 6 לפרטוקול מהדיון ביום 30.12.21 - שבו לא מצוינת לכוארה, הגשת ת/3 וזאת בניגוד למפורט בעניין זה בעמודים 6 - 7 לפרטוקול ה"רשמי" המצו依 בתיק בית המשפט, שבו אכן מצוינת הגשת המסמך וניתנה החלטה על סימונו.

באשר למדינת המהירות, נטען, כי במשפט 3 השניות הראשונות של הסתורן (דקה 49:48-48:52), "לכיוון הלזירה", נראים מספר כלי רכב ביניהם אופנוו ומשאית שנעו בקרבה לרכב "לבן", באופן החוסם את שדה הראייה ומהוות הפרעה למדידה. גירושת המערער כי יצא קודם לעקיפה והשוטר "לזר" אופנוו שנסע לידי, אינה נסתרת, שכן בסתורן נראה רכב

לבן הנמצא בנתיב השמאלי ביותר, ובהמשך חוזר לנתייב הימני, והאופנוו נראה עוצר ליד רכבו של המערער בשולי הדרכ.

עוד נטען כי בחלוף 3 השניות הראשונות בסרטון - עד שהשוטר "שמט" את הממל"ז לאחר המדידה, לא היה די כדי לקבל צילב נעליה, ואף לא נשמע צילב צזה בסרטון. עוד נטען כי בת/1 נרשם כי בעת המדידה האופנוו של השוטר היה "מוגע", אך מהסרטון עולה כי השוטר נראה מניע את האופנוו (בסיבוב מפתח, הצמדת צ'יפ לאימובייליזר, ולהיכזה על כפתור המתנע), ומתחילה בתנועה לעבר רכבו של המערער לאחר חלוף 10 שניות נוספות, ולא בנסעה מידית, באופן המuid כי לא היה לו קשר עין רצוף עם רכבו של המערער.

בנוסף נטען כי על פי הסרטון, חלפה כמעט דקה נוספת עד שהשוטר סימן לרכבו של המערער לעזרה, מרחק של 2 ק"מ ממוקם עמידת האופנוו בעת המדידה, המצביע על נסעה במהלך הזמן של כ- 120 קמ"ש כפי שטען המערער, וק"מ ספק אם השוטר הצליח לשמור על קשר עין עם רכבו של המערער, נוכח כך שמדובר ברכב מסווג נפוץ, ונראים בסרטון כל רכב נוספים במצב לבן, ואף לא ציינו על ידי השוטר לבדוק מספר הרישוי וסוג הרכב.

ב"כ המשיבה, עוזי גבי פאר, טוען כי אין מקום לקבלת הערעור, וכי הכרעת הדיון מתבססת על הראיות שהוצעו, ועל קביעת מוצאי אמון המסורים לערכאה הדינונית. צוין בנוסף, כי הסרטון אינו מטעד כלל את ביצוע המדידה, וכי הדבר אף עולה במפורש משאלות עורך דין של המערער בעת שחקר את השוטר בבית משפט קמא, בהן צוין בפני השוטר כי "לא רואים את רכבו של המערער בתחילת הסרטון" (עמוד 5 שורות 19-18). עוד נטען, כי אין מקום לקבל את הטענה המשפטנית לשינוי הפרוטוקול, למשל הוגשה כל בקשה לתקן, וכי ב"כ דהיום של המערער, שלא נטל חלק בדיון בבית משפט קמא, איןנו מכיר את הנسبות הקשורות בהגשת ת/3.

דין

בחנתי את הראיות שהוצעו בבית משפט קמא וצפיתי בסרטון, ולא מצאתי מקום להתערב במסקנת בית משפט קמא לפיה יש להרשיע את המערער בעבירה שיוחסה לו.

הטענה העולה בערעור כי השוטר לא היה "מפעיל מוסמר", אינה מתישבת עם כך שהוגשה בפני בית המשפט תעודה הסמכה להפעלת ממל"ז, ובית המשפט התרשם ישרות מעודות השוטר בדבר ניסיונו ומהימנותו. יותר מכך, טענה מעין זו, בדבר היעדר הסמכה - להבדיל מהטענה בדבר פגמי המדידה - כלל לא נטעה בסיכון עורך דין של המערער בבית משפט קמא, ולא היה מקום להעולה לראשו, במסגרת הערעור.

הטענה בערעור הנוגעת להיעדר יכול של הממל"ז נתולת בסיס נוכח הצגת תעודה היכיל והבדיקה התקופתית של מכשיר המדידה בת/3. אכן, בסיכון ההגנה בבית משפט קמא, עלתה טענה זהה באופן שיש בו כדי להעיד כי הגשת ת/3 נשמטה أول, מעני עורך דין גולן. עם זאת, נוכח הקביעה בעניין זה בהכרעת דין של בית משפט קמא שאף הביע "תמייהה" כאמור, נוכח העלתה הטענה הנוגעת להיעדר יכול, נראה כי ההגנה בבית משפט קמא השלימה עם הראיה, שכן לא נטען דבר בעניין זה לאחר מתן הכרעת הדיון, בשלב הסיכומים לעונש, ואף לא הוגשה בקשה לתקן

פרוטוקול. לא מותר לציין כי לא הוצאה בפני על ידי ב"כ המערער כל התייחסות בעניין זה, מטעמו של עורך הדין גולן (לענין אי הגשת בקשה לתיקון פרוטוקול בבית משפט קמא או אף עובר להליך הערעור ראו: עפ' 5835/06 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (03.07.07), פסקה 7).

ኖכח ההתרשומות הישרה של בית משפט קמא מעדותו של השוטר בדבר דרך ביצוע המדייה, אין אני רואה מקום להתערב בקביעת דבר דיקט המדייה. כפי שצוין על ידי ב"כ המשיבה, ועליה מחקירת השוטר, הסרטון אינו מתעד את מלאה מהלך המדייה, וככבו של המערער אינם נראה בשניות הראשונות של הצלום. משך, אין מקום לקבל את הטענה בדבר היעדר צליל נעליה, והשוטר כלל לא נחקר על כך על ידי ההגנה. גם הטענה לגבי פעולות התנועת האופנוו, לא עלתה כלל בחקירת השוטר, ואין מקום להפרכת דברי השוטר כי האופנוו המשטרתי היה מונע, רק בהתבסס על ההנחהות המתבססות על הנזפה בסרטון, ולא שהונחה תשתיית ראייתית - טכנית לביסוס הטענה.

השוטר העיד כי המדייה הتبוצעה בעבר רכבו של המערער בנתיב הימני, והמערער אישר בעדותו כי רכבו נע בנתיב הימני ביותר, באופן התואם את הרישום בדוח, ת/1. הטענה בדבר תנועת כלי רכב נוספים, ובכללם האופנוו עליו העיד המערער, אינה מאינית אתموقع המדייה, וכיודע, הימצאות כלי רכב הנעים בקרבה לרכב הנמדד, ואף אם הוא מושתת חלקית, אינה מבטלת אתموقع המדייה באמצעות מל"ז אם זו מטבחעת כיאות תוך כיוון מכשיר המדייה לרכב המטרה (ראו בענין זה, ע"פ 4682/01 **ליוי נ' מדינת ישראל**, פדי נח (1), 304, פסקה 16). השוטר העיד כי יש לו נסיכון רב ביותר באכיפת דוחות מהירות, וכי לא התקשה לעקוב אחר רכבו של המערער עד עיכובו, אף ציין, בדומה לטענת המערער, כי הבחן ברכובו של המערער הנע לנטיב מקביל, עobar לעיכובו על ידי השוטר. גם הטענה לגבי מהירות הנסיעה, עובר לעיכוב הרכב אינה מסיימת, שכן עסקינו בנסיבות שנמדדה בשלב מוקדם יותר, ולא בנסיבות העשויה להשנות בשל גורמי כביש שונים.

המערער נהג ברכובו בנסיבות גבואה וחריגה - 59 קמ"ש מעל המהירות המירבית המותרת - שיש עימה כדי לסכן את הציבור, ובמיוחד שהנהגה הتبוצעה בכביש ראשי בו נעים כלי רכב נוספים. בעונש שהוטל על ידי בית משפט קמא אין לפיך כל חומרה מיוחדת, ולמערער עבירות תעבורה קודמות, מהן בעלות חומרה, ולא היה בעונש המותנה בגין עבירת מהירות קודמת כדי להרטיעו (והשו לענין רמת הענישה: רעפ' 4740/09 **קרקי חסאם נ' מדינת ישראל**, 30.8.2009; רעפ' 1808/10 **זכרמן ג. מדינת ישראל**, 13.4.2010).

ኖכח האמור, נדחה הערעור כנגד חלקו פסק הדין.

המערער יפקיד רישון הנהיגה בבית המשפט ל痼ירה בפתח תקוה עד יום 20.6.22 ساعה 12:00.

מצורחות בית המשפט תעביר פסק דין לצדים.

ניתן היום, י"ב סיון תשפ"ב, 11 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

